

men det har vist sig, at det ikke har kunnet finde Naade; den højtærede Minister har ikke været i Stand til at imødekomme de Ønsker, der ere fremkomne i den Retning. Nu staa vi lige overfor Spørgsmaalet: Ja, men hvad skal der saa gøres for de danske Købstæder? Det eneste Bolværk, som vi for Øjeblikket have imod, at et Flertalsregimente bliver indført i Kommunalbestyrelserne, bliver slaaet bort herved. Ja, vi faa jo Forholdstalsvalgmaaden; det indrømmer jeg; der er der noget godt og maaske mere, end de fleste se deri, men vi blive alligevel stillede særlig uheldigt. Landkommunerne have faaet deres Amsraad — lad det være mere eller mindre godt — København har sin Magistrat. Det er ogsaa en Tanke, som er kommet frem. Der har tidligere været Magistrat, kongevalgte og borgervalgte Raadmænd, der sammen med Borgerrepræsentanter udgjorde en Afdeling af Kommunalbestyrelsen. Det har København bibeholdt, men det have Købstæderne ikke. Jeg ved nu ikke, om det var den rette Vej at gaa, i hvert Fald var der da to Afdelinger, som i Fremtiden skulde være enige ved alle vigtige finansielle Spørgsmaal, og det er blevet bragt frem af kommunale Mænd i Landet, at noget i den Retning var ønskeligt. Der er blevet søgt ved Forhandling ogsaa ad den Vej at skabe et Slags Værneting, som jeg vil kalde det; ligesom vi have et Landsting og et Folketing, saaledes kunde vi ogsaa have noget Værn overfor et Flertalsregimente, noget, der kunde betrygge lige overfor de Overgreb, der muligvis finde Sted. Nu skal jeg ikke rette Beskyldninger mod mine politiske Modstandere, Socialdemokraterne, der personlig ere meget elskværdige Mennesker, men saa snart de komme i Byraadene, faa de saadan nogle Ideer; de skulle realisere et eller andet, lave kommunale Vaske- eller Badeanstalter til gratis Afbenyttelse, fri Bispisning etc.; der er mange Ting i den Retning, som finde Naade hos dem, men de have den Fejl, at de kræve forfærdelig mange Penge. Naar man nu vil forhøje Skatteprocenten ifølge det Forslag, der her ligger paa Tingets Bord, og som er blevet Genstand for Overenskomst, saa skal Ministerens Erklæring og Samtykke indhentes, og vi skulle saa have en Opløsning. Men det er kun Vand paa deres Mølle. Vi have ikke andre end Ministeren, der skal værges os; men hvad skal den stakkels Minister gøre, naar de have givet Pengene ud i Forvejen? Han er jo næsten nødt

til at sige Ja dertil. Derfor mener jeg, at der maa være nogle Kautæler, der under en eller anden Form kan beskytte Mindretallene, navnlig overfor de Spørgsmaal, der her ere stillede frem, om Laan og Skatteprocentens Forhøjelse. Det, der foreslaas i Højres Forslag om kvalificeret Majoritet og den Slags Ting, er et godt Middel, tror jeg; det er vistnok alle konservative Mennesker enige om. Der er kun den Mangel derved, at Ministeren ikke mener at kunne gaa med dertil. Naar der nu lyder Veklager fra forskellig Side i Retning af, at de ikke have opnaaet, hvad de kunde ønske og gerne vilde have, saa skal jeg som Købstadsrepræsentant ikke sige: Ja, vi have slet ikke opnaaet noget som helst, endskønt vi kunde nok have Grund til at sige det, thi vi have i Virkeligheden intet opnaaet. Vi ere jo dem, der ved Forhandlingerne ikke have haft vore rette Talsmænd. De Frikonservative, — alle deres gode Egenskaber ufortalt — have ført Forhandlingerne til et for dem gunstigt Resultat. De have kun haft en Byrepræsentant, og jeg spørger med Forbavselse: hvor har denne Byrepræsentant været henne, da der forhandlede, thi han har ikke faaet en eneste lille Bid med til Købstæderne. Dette maa beklages i høj Grad, og jeg vil derfor haabe, at det inden 3die Behandling, for at vi kunne faa Købstadsrepræsentanterne til at stemme for denne Sag — som jeg indrømmer, vi alligevel ikke komme bort fra — maa lykkes paa en eller anden Maade at drage Omsorg for, at Mindretallets Ret i Købstadkommunerne under en eller anden Form bliver værnet. Det vil jeg henstille. Det har vist sig, at de Højremænd, der have ført Forhandlingerne, ikke have fundet noget saadant Værn. Jeg vil haabe, Ministeren vil kunne finde den rette Maade at faa denne Sag ordnet paa.

C. C. Andersen: Den højtærede Minister udtalte i Gaar som Svar paa mine Bemærkninger om det uheldige i at vælge Raadmænd ved Forholdstalsvalgmaaden, at man kunde ikke sammenligne en Magistrat med en Regering, thi Magistraten udfører kun de Beslutninger, som Borgerrepræsentationen har fattet, og saa en Del administrative Forretninger. Jeg maa dog hertil sige, at denne Opfattelse af Magistratens Stilling er i alt Fald i bestemt Strid med Københavns kommunale Forfatning af 1857. Ifølge denne kommunale Forfatning tilkommer det Magistraten at forberede de Sager, der skulle forelægges